

K-H-PJ-2016-92. bírósági határozat

a Kúria határozata polgári ügyben

Kúria Pfv.IV.21.409/2015/5.

A Kúria a Forgács és Kiss Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kiss Elemér ügyvéd) által képviselt I. rendű és II. rendű felperesnek a Gondos Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gondos Csaba ügyvéd) által képviselt Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata I. rendű és a dr. Lemesánszky Zoltán ügyvéd (3525 Miskolc, Széchenyi u. 64.) által képviselt II. rendű alperesek ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Fővárosi Törvényszék előtt 3.P.20.692/2014. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.21.151/2014/4. számú jogerős ítéletével befejezett perében az I. és II. rendű felperesek által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán tartott tárgyaláson meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a jogerős ítélet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül egyetemlegesen az I. rendű alperesnek 34.500 (harmincnégyezer-öttszáz) forint, a II. rendű alperesnek 27.000 (huszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A jogerős ítélet alapjául szolgáló tényállás szerint az I. r. felperes a jogosultja a 2010. november 30-i elsőbbségű, . lajstromszámú „2011 kocsonyafesztivál” színes ábrás védjegynek, amelynek oltalma a 35., 41. és 43. osztályba sorolt szolgáltatásokra áll fenn. A II. r. felperes javára áll oltalom alatt 2006. február 7-i elsőbbséggel a .. lajstromszámú „Miskolci Tél-Kocsonyafesztivál” ábrás védjegy a 41. osztályba sorolt szolgáltatásokra. A felperesek - a közöttük létrejött együttműködési megállapodás keretében 2000. évtől minden februárban Miskolcon kocsonyafesztivált rendeztek. Az alperesek 2014-ben a sajtóban „kocsonyafesztivál”, illetve „kocsonyafarsang” néven kívántak rendezvényt tartani. Az I. r. alperes 2014. január 9-én tartott sajtótájékoztatójára szóló meghívón a következő szöveg szerepelt: „Kocsonyafesztivál 2014: A főszponzor a Becherovka!”. A peres felek között vita alakult ki. A felperesnek a rendezvény szokásos helyére vonatkozó területfoglalási kérelmét az I. r. alperes elutasította.

Az I. és II. r. felperesek keresetükben kérték megállapítani: 2014. január 9. és február 23-a között az I. r. alperes azzal, hogy döntést hozott a „kocsonyafesztivál” helyett „kocsonyafarsang” megrendezéséről és megbízást adott a II. r. alperesnek a rendezvény megszervezésére, a II. r. alperes azzal, hogy a megbízást elfogadta és a rendezvényt megszervezte, bitorolták a perbeli védjegyeket. Kérték az alpereseket a sérelmezett magatartás abbahagyására kötelezni és a jogsértéstől a jövőben eltiltani, valamint kérték az I. r. alperes elégtétel adására kötelezését.

Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felpereseket az alperesek részére perköltség megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú bíróság a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 12. § (2) bekezdés *b)* pontja és (3) bekezdése alapján nem találta megállapíthatónak a perbeli védjegyek, valamint az alperesek által használt „kocsonyafarsang”, „kocsonyafesztivál” kifejezések összetéveszthetőségének veszélyét. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a kifogásolt, a rendezvény jellegét, eredetét és az ahhoz tartozó jellegzetes ételt kifejező megjelölések használatát a felperesek a Vt. 15. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján sem tilthatják meg.

Az elsőfokú ítélet ellen az I. és II. r. felperesek nyújtottak be fellebbezést, annak részben való megváltoztatása és az I. r. alperes kereset szerinti marasztalása érdekében. A másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta és a felpereseket az I. r. alperes részére másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A jogerős ítélet indokolása szerint az I. r. felperes „2011 kocsonyafesztivál” ábrás védjegyében, valamint a sérelmezett rendezvény „Becherovka Miskolci Kocsonyafarsang” hivatalos elnevezésében tartalmilag a „fesztivál” és „farsang” szavak válhatnak ki hasonló asszociációt. Teljesen eltérő azonban az összehasonlított megjelölések színvilága és nem hagyható figyelmen kívül a védjegyben szereplő évszám sem, amely a sérelmezett eseménytől eltérő, korábbi időpontra utal. A kifogásolt meghívó szövegében az esemény típusát, tárgyát pontosan és szabatosan körülíró, szabályosan képzett nyelvi szerkezet, a „kocsonyafesztivál” kifejezés használata, valamint a „kocsonyafarsang” szó hasonlósága, arra is figyelemmel, hogy a „Becherovka” márkanév kellő elhatárolást biztosít, nem teszi megállapíthatóvá összetéveszthetőséget. A II. r. felperes „Miskolci Tél-Kocsonyafesztivál” ábrás védjegye a figuratív elemek, a szavak színe és elhelyezésének módja miatt lényegesen eltérő összbenyomást tesz a fogyasztóra, ezért a „kocsonyafarsang” és „kocsonyafesztivál” szavak tartalmi hasonlósága nem alapozza meg az összetéveszthetőség megállapítását. A másodfokú bíróság a védjegyek árujegyzékének és a kifogásolt alperesi magatartás összevetését, tekintettel arra, hogy a felperesek fellebbezésüket kizárólag az elsőfokú ítéletnek a keresetet az I. r. alperessel szemben elutasító rendelkezése ellen terjesztették elő, szükségtelennek tartotta. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban, hogy az I. r. alperes önkormányzatnak a városi gasztro-program megrendezésére vonatkozó döntése és a végrehajtással kapcsolatos megbízása nem minősíthető a Vt. 12. § (3) bekezdése alapján védjegyhasználati cselekménynek. Utalt arra is a másodfokú bíróság, hogy felperes miskolci kocsonyafesztiválok létrehozásával, azok történetével, az ötlet kialakításával kapcsolatos érvei döntően a versenyjogban lennének értékelhetők.

A jogerős ítélet ellen, jogszabálysértésre hivatkozással az I. és II. r. felperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a - másodfokú eljárásban már csak az I. r. alperessel szemben fenntartott - keresetüknek való helytadás érdekében. Felülvizsgálati álláspontjuk szerint a felelősség az I. r. alperest terheli, mivel a II. r. alperes kizárólag az I. r. alperes utasítása alapján járt el. Az I. r. alperes által, hogy döntést hozott a kocsonyafarsang megrendezésére, megakadályozta, hogy több mint egy évtizede, a szokásos időpontban, a nagyközönség számára ismertté tett szolgáltatást nyújtsák, másrészt közhatalmi minőségét is felhasználva kisajátította azt. A jogerős ítélet nem vizsgálta teljes körűen a Vt. 12. § (2) bekezdés *b)* pontjának tartalmát és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a védjegybitorlás nem állapítható meg.

Az I. r. alperes elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasítását kérte, mert szerinte a felperesek felülvizsgálati kérelme nem tartalmazza az 1952. évi III. törvény (a

továbbiakban: Pp.) 272. § (2) bekezdésében előírt kötelező tartalmi elemeket: a jogerős ítélet alapjául szolgáló megsértett jogszabályhelyek megjelölése téves, és hiányzik annak előadása is, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Érdemben az I. és II. r. alperesek a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A felperesek felülvizsgálati kérelmükben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az I. r. alperessel szemben fenntartott keresetüknek való helytadást kérték. Megsértett jogszabályhelyként ténylegesen a Vt. 12. § (2) bekezdés *b)* pontját jelölték meg, tartalmilag a Vt. 12. § (3) bekezdésében foglaltak alapján is vitatták a jogerős ítéletben foglalt döntést és annak indokait. Az ügy érdemére tartozik annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelemben előadott érvek megalapozzák-e a hivatkozott jogszabályok megsértésének megállapítását. Az I. r. alperes téves értelmezésével szemben a felülvizsgálati kérelem - a Pp. 272. § (3) bekezdésére is figyelemmel - megfelelt a Pp. 272. § (2) bekezdésében foglalt tartalmi követelményeknek, ezért a Pp. 273. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasításának nem volt helye.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Vt. 27. § (1) bekezdése szerint védjegybitorlást követ el, aki a 12. §-ban foglalt rendelkezések megsértésével a védjegyet jogosulatlanul használja. A Vt. 12. § (2) bekezdés *b)* pontja alapján a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül, gazdasági tevékenység körében használ olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszhetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. A Vt. 4. § (4) bekezdése értelmében e törvény alkalmazásában az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

A fenti rendelkezések egybevetése alapján megállapítható, hogy a védjegyjogosult a védjeggyel azonos vagy hasonló megjelölésnek a védjegy árujegyzékébe tartozó árukkal vagy szolgáltatásokkal azonos vagy hasonló árukra vagy szolgáltatásokra, a gazdasági tevékenység körében való, engedély nélküli használata miatt léphet fel védjegybitorlás miatt.

A Kúria nem értett egyet az eljáró bíróságoknak a perbeli védjegyek és a kifogásolt megjelölések összehasonlítása során az összetéveszthetőséget kizáró álláspontjával. Az eljáró bíróságok az összbenyomás vizsgálata szempontjából túlzott jelentőséget tulajdonítottak a vizsgált megjelölések ábrás elemeinek, amelyek nem mindig jelennek meg a fogyasztó előtt. Az ítélkezési gyakorlat szerint a kombinált, ábrás és szóelemet egyaránt tartalmazó megjelölésben általában a szóelem a domináns, amellyel a vásárló vagy fogyasztó az árut vagy szolgáltatást megnevezi. A perbeli védjegyekben a „kocsonyafesztivál” kifejezés a domináns, amely a kifogásolt használattal érintett „kocsonyafesztivál” szóval nem vitásan azonos, a „kocsonya” és „farsang” szavakkal pedig nagy mértékben hasonló. A védjegyekben a „miskolci” és a „tél” szavak, illetve az I. r. alperes meghívóján a főszponzor nevének feltüntetése kellő elhatárolást nem biztosít. **Mindezek alapján a Kúria megítélése szerint az összehasonlított megjelölésekben domináns szóelemek erős asszociációs kapcsolatot teremtő tartalmi azonossága, illetve nagymértékű hasonlósága, valamint a védjegyek árujegyzékébe tartozó, 41. osztályba sorolt szolgáltatások és a kifogásolt használattal érintett gasztronómiai rendezvény hasonlósága miatt a perbeli védjegyek és a sérelmezett megjelölések összetéveszthetőségének veszélye nem zárható ki.**

Helytállóan állapították meg ugyanakkor az eljáró bíróságok, hogy az I. r. alperes kifogásolt cselekménye a védjegybitorlást nem teszi megállapíthatóvá.

A Vt. 12. § (3) bekezdése értelmében a (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása

esetén tilos különösen a megjelölés elhelyezése árun vagy csomagolásán; a megjelölést hordozó áru forgalomba hozatala, eladásra való felkínálása, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása; szolgáltatás nyújtása vagy annak felajánlása a megjelölés alatt; a megjelölést hordozó áruknak az országba történő behozatala vagy onnét történő kivitele; a megjelölés használata sz üzleti levelezésben vagy a reklámozásban.

A fenti rendelkezés használati cselekményeket tartalmazó felsorolása nem taxatív, ezért elvileg nem kizárt, hogy az *a)-e)* pontokban meg nem nevezett használati mód is védjegyhasználati cselekménynek minősüljön a 12. § (2) bekezdésében szabályozott feltételek megvalósulása esetén. A védjegyhasználati cselekmény lényege, hogy a megjelölés valamely gazdasági tevékenység keretében történő használattal a kívülág számára megjelenjen.

A felperesek fellebbezésükben keresetüket - tartalmilag - már csak az I. r. alperessel szemben tartották fenn, az I. r. alperes kifogásolt használati cselekményeként pedig a rendezvény megtartásáról a döntés meghozatalát és a rendezvény végrehajtására vonatkozó megbízást jelölték meg. A kérelemhez kötöttség elvének [Pp. 3. § (2) bek.] és a kereseti kérelmen való túlterjeszkedés tilalmának (Pp. 215. §) figyelembe vételével ezért csak az I. r. alperes terhére rótt magatartás volt vizsgálható. Amint azt tartalma szerint a jogerős ítélet is helytállóan megállapította, a közhatalmi jogkörében eljáró I. r. alperes önkormányzat részéről a rendezvény megtartásáról a döntés meghozatala, valamint annak végrehajtására vonatkozó megbízás adása a védjegybitorlás megtörténe megítélése szempontjából nem értékelhető releváns védjegyhasználati cselekményként. A szándék kialakulása és annak nyilvánosságra hozatala önmagában a védjegy gazdasági tevékenység keretében történő használatának nem minősíthető [Vt. 12. § (2) bek.]. Ezért a felülvizsgálati kérelemben írtak alapján a jogerős ítélet nem sértett jogszabályt.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta és a pervesztes felpereseket a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperesek ügyvédi képviselőjével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2016. január 27.

Dr. Mészáros Mátyás s. k. a tanács elnöke
Dr. Kovács Zsuzsanna s. k. előadó bíró
Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k. bíró